

Zato treba, da se vsi volilci zavedajo, kakoršno dolžnost jim naklada cesarjeva beseda in sreča lastna, in da se po svoji vesti potem vedejo pri novih volitvah.

Svoji svojim najbolje zaupati moremo, to je res; al tudi med svojimi morajo se izbrati le taki možje za poslance, o katerih nas skušnja večletna uči, da je njihovo rodoljubje čisto in stanovitno. Če take izvolite in tudi vaši nemški sosedje na Štajarskem in Koroškem si izberó poštene možake za svoje zastopnike, ki Slovincu privoščijo, kar Slovincu gré, potem bodo slovenski poslanci združeni s poštenimi Nemci v deželnem zboru močna skala, na kateri se bode razbilo nezadovoljstvo narodov.

Al vedeti morate, možje slovenski! da lepe in grde besede, da laži in podkupila boste morali odbijati od sebe, da Vas ne omamijo nasprotniki naši.

Strašili Vas bodo, da Slovenci hočejo zatreti nemški jezik, da se ga Vaši otroci ne bodo nič učili in to bode škoda za-nje. — To je grda laž. Vsaj Slovenci nismo tako neumni, da ne bi vedeli, da je prav koristno, če človek več jezikov zna. Al uči naj se nemški jezik v šoli na pravem mestu, da pa tudi v našem maternem jeziku se otroci v šoli učijo svet poznati, zgodovino, natoroznanstvo, sadjerejo itd. V maternem jeziku se otrok v ljudski šoli kar naravnost uči teh vednosti, ne pa da se mu v glavo vbija najpred nemški jezik in se zato ne uči potrebnih vednosti za življenje. Namesti da se s križem hodi okoli cerkve, hočejo nemškutarji, da bi se s cerkvijo šlo okoli križa! In poglejte zdaj reveža Slovence v kanceliji! „Beri nemško pismo ali pa plačaj človeka, da ti ga prestavi“ — tako delajo z nami.

Druga grda laž je, da slovenski rodoljubi nočejo svobode, — da hočejo desetino in tlako nazaj, — da hočejo sužni biti grajščakom in „farjem“ in družih tacih burk več. Ali nismo Slovenci še dosti trpeli od nemškutarjev, da bi si svobode ne želeli kakor riba vode? Ali niso ravno nemški gospodje bili večidel grajščaki, mi Slovenci pa tlačani? Ali niso ravno duhovni gospodje s spisovanjem dobrih knjig v kmetijstvu in družih rečéh nam pomagali do več premoženja. Če ni vsak duhoven tak, kakor bi imel biti, ali bomo kamenje metali potem na vse? Ali je mar tudi vsak „statthalter“ tak, kakor bi moral biti? ali vsak cesarsk uradnik, vsak dohtar, vsak kmet, vsak rokodelec tak, kakor bi moral biti?

Kdor tedaj s takimi lažmi in psovkami do Vas pride, poznate ga brž lahko, da Vas oslepariti hoče; ne poslušajte ga! In če Vam pride s tem, da Vam denarja obeta, da volite, kogar on nasvetuje, vzemite denar, pa ga nesite gosposki, da po kazenski postavi prejme, kar je zaslužil — zapor!

Na posled pa še eno: Združeni delajte! Ne, da bi eden vlekel hi, drugi hot! Tako se cepijo glasovi, in sovražnik pride na vrh pri volitvi. Mož, ki Vam jih za poslance svetujejo prijatli naroda, se držite trdno.

To pisemce Vam, bratje slovenski, pošiljamo zdaj Kranjci, ki sami z volitvami nimamo nobenega dela, in le željno gledamo na Vas, da se Vam po sreči izidejo volitve. V to Bog pomози in pamet slovenska!

V Ljubljani 20. avgusta 1871.

Dopisi.

Iz Štajarskega 20. avg. — Za juter (21. avg.) je začasni odbor za volitve deželnih poslancev na slovenskem Štajarji sklical v Maribor volilce, da 1) volijo centralni odbor, ki bode vodil volitve, in da

2) se določijo možje, ktere naj se v slovenskih okrajih volijo za poslance deželne. Stvar je jako važna, tako važna, da tako še nikdar ni bila. Če kedaj, je zdaj treba delati na vse strani, da se slovenskemu narodu ne vrinejo za poslance ljudjé, ki z nogami tep-tajo svetinje naroda slovenskega! Zdaj zdaj se bodo plazili po naši slovenski zemlji grizoči volkovi v kožuho krotke ovce, da bi zapeljali nevedne in na svojo stran zavrnilo omahajoče. Zato rodoljubi! cujte in pazite.

Trst 14. avg. (Čitalnica Rokoljska) je imela 13. dne t. m. glavni zbor in volitev odbora. Izvoljeni so: za predsednika g. Peršič, za odbornike pa gg. Kozina, Purič, Kerpan, Cergoj, Pregrac, Pozar. Živila Rokoljska čitalnica!

Iz Cerknice 15. avg. (Potovanje na Snežnik.) Naj tudi jaz nekoliko besedic črhnem o potovanji na Snežnik. Dne 30. julija t. l. odpotoval sem s tremi tovarši proti visokemu Snežniku. Tavalimo počasno skozi veliki temni gozd, in drugi dan, to je, 31. julija prikoračili zjutraj ob 6. uri na vrh Snežnika. Nebó bilo je skoraj čisto jasno, in razgled lep in zanimiv. Mikalo me je posebno prepričati se, ali raste na tej visoki gori tako zvana belina (očino zelišče, Edelweiss), ker pravili mi so mnogi, da so te cvetlice na Snežniku zastonj iskali. Jaz sem jo zasledil precej na malem Snežniku; in kolikor više smo šli, toliko več je je bilo. Videl sem, da celó na vrhu in severni strani Snežnikovi raste gorski bor (rušje, Pinus Pumilio); kogar bi mikalo na tej visočini kratkočasiti se s kurjavo, ni treba deset korakov storiti, in borove suhljadi ima kolikor mu je drago. — Pljučnjaka ali gorskega maha, ki ima za pljuča posebno zdravilno moč, raste prav obilno pod vejami borovine in sicer edino (kolikor smo opazili) na Snežnikovem temenu. Snežnik je na vrhu s tenko travico, namešano z majhnimi cveticami, skoraj gladko obledinjen. Na vrhu je najmanj dvakrat toliko prostora kakor na vrhu Triglava. Še zmirom se radosten spominjam potovanja pred dvema letoma na Triglav; a reči moram, da na Triglav priti bilo je težavno, na Snežnik lahko; kajti steza na Snežnik je skoraj do vrha uglajena. Naleteli smo marsiktero strmino, a nikjer tako velike, da bi se morali z rokami ob tla prijemat. Potovanje na Snežnik je vse bolj prijazno, med turobno skladnjo velikanskih pečin pa gledaš, ako tavaš do vrha Triglavovega. Ostali smo na vrhu Snežnika štiri ure, potem pa se vrnili z neko sladko otožnostjo. Dolga gostovejna šuma senčila in spremljala nas je nazaj proti domu. Memo gredé prijazno opomnim vsakega, ki se je namenil na Snežnik, da se memo drugzega tudi preskrbi s čutaro dobre vode, kajti od grajščine do vrh Snežnika (celih sedem ur hodá) ni dobiti vode, posebno pa o vročem poletju ne. Vovk.

Iz Št. Jurja pri Smarji. (Strašno nesrečo) so „Novice“ že zadnji pot na kratko naznanile, ki je zadela 13. dan t. m. našo faro. Popoldne ob poltreh med krščanskim naukom je tresčilo v cerkveni stolp. S stolpá leté ob zidu prebije strela zid na koru, ter leta in razsaja po cerkvi, da so kamenja in šipe vse križem frčale. Tri ljudi je ubila do mrtvega, veliko je hudo ranjenih, da je pri nekterih*) težko misliti, da bi še ozdraveli. Nekterim je čevlje razkosala, drugim obleko, ter jih tudi po malem ranila. Tudi gospoda fajmoštra je malo po levi roki in levem lici osmodila, ker je ravno vštric lece letela. Hvala Bogu! da jih vendar hujše ni poškodovala, kakor toliko, da leva roka jih malo bolí in po lici skli. Ljudje po cerkvi

*) Slišali smo, da ena oseba je že umrla pozneje.

so padli večidel vsi v omotico, in zopet zavedevši se so drug po drugem hodili, nekteri so celo skozi okna skočili. Strah je bil tak, da se ne dá popisati. Ob dveh je še solnce sijalo; na enkrat se pa privlečejo črni oblaki, hud vihar nastane ter začenja hudo v oblakih vreti in grmeti. Hipoma se pobliska in strela vdari v stolp. To hvala Bogu, je še dobro, da ni ogenj vstal. Škode je pa vendar veliko: zvonik je zelo poškodovan in tudi ura. Cerkevna okna so vsa pobita in zid otolčen. Bog nas varuj takih nesreč! (Naj tudi sl. vredništvo „Danice“ blagovoli ta spis ponatisniti.)

Vizmarje 20. avg. — Bodi Bogu potoženo, da je čista resnica, kar so „Novice“ zadnjič o nesreči naši pisale. 27 gospodarjem so pogorela poslopja in vse, kar so doehmal imeli pomladanskega pridelka spravljene. Škoda se ceni okoli 40.000 gold. Le sreča je še to, da je gorelo podnevi. Ako bi se bilo to zgodilo ponoči, ne vem, kakošna bi bila za ljudi in živino, kajti hiše vižmarske so tako na kupu, da bi se v ponočni zadregi ne bilo vedelo, kam ven kam noter. Posebno kakih 5 hiš je v takem položaji, da pri novem zidanji se morajo kam drugam postaviti, da se ognemo še več nesreči. Kako je požar se vnel, še do danes ni prav gotovo; verjetno pa je, da po nečimurnosti, ktere je, žalibog! na kmetih še veliko preveč o tem, da ljudje ne pazijo na nevarne reči. — Čez dva dni potem pa jenaše sosede v Póljanah zadela enaka nesreča, le s tem razločkom, da je ondi pogorelo 6 gospodarjev, ter se škoda ceni na kakih 7000 gold. Ljudje trdijo, da je tu mahoma potem goreti začelo, ko se je memo odpeljala železnica v Kranj; sapa je pihala na desno stran in lahko je mogoče, da je iz kotla hlaponovega švignila iskra, ki je vnela streho. — Iz vsega tega vidijo milosrčni ljudje, da imamo spet prilike dovolj skazati se dobrotljive in pomagati revežem v nesreči, ki so tem več usmiljenja vredni, ker je res, da niso zanikerni, ampak da so zavarovana imela svoja poslopja. Al kje je žito, kje je klaja in vse drugo, kar kmetje navadno ne zavarujejo!

Iz Ljubljane. — Rojstni dan presvitlega cesarja se je v petek obhajal z navadno cerkveno svečanostjo. Vsak, kdor ima srce za srečo Avstrije, je gotovo danes Boga prosil, naj dodeli vladarju moč, da srečno dožene blagi namen svoj: zadovoljstvo in mir vpeljati med narode, katerim so prejšnje vlade le mačohne bile.

— Pogorelcem v Petelinjah, Rodokovi vasi in na Belskem je presv. cesar iz lastne blagajnice podaril 500 gold.

— Dr. Costa se je včeraj podal na Dunaj, kjer so ravno zdaj zaupni možje iz Českega in Moravskega o važnih spravnih zadevah.

— (Iz deželne odbora.) K preskušnjam, ktere bodo imeli dijaki deželne gozdarske šole v Šneperku 29. in 30. avgusta t. l. po končanem dveletnem šolskem tečaju pred izstopom iz omenjene učilnice, pošlje deželni odbor dva zastopnika, da mu potem poročata na podlagi lastnega prepričanja, s kakim vspehom so dovršili dijaki prvega tečaja to šolo. — Ker stopi dosedanji učitelj šneperske šole gosp. Furlani v službo nadlogarja v Križevski veliki županiji na Hrvaškem, bode šneperska grajščina, ktera učitelja plačuje, izpraznjeno učiteljsko službo razpisala in do prihodnjega meseca oktobra tudi oddala, ker se meseca oktobra zopet začne šola z novimi dijaki. Zeleti je, da se za to službo oglasi izmed Slovencev sposoben učitelj. — V podporo Vižmarskih pogorelcem je deželni odbor dovolil 500 gold. s tem posebnim namenom, da se od teh denarjev kupi na pripravnem kraju prostor, na katerem se imajo zidati hiše, ktere so doehmal stale

preveč na tesnem in se vsled tega tudi po postavi ne smejo več na pogorišču zidati.

— Večletna želja mnogih posestnikov ljubljanskega močvirja (mahú), razodeta tudi po kranjskem deželnem zboru dunajski vladi, se bode zdaj vendar spolnila, namreč ta, da se nazaj prodá tisti veliki del močvirja, ki so ga vladi morali takrat prodati, ko se je železnica delala v Trst in so nekteri mislili, da se bode šôta dala pripraviti tako, da bode za kurjavo pripravna. Skušnje pa so pokazale, da vse to nič ni. Med tem je vlada Francozom prodala tržaško železnico in ž njo vred tudi ta svet na močvirji, ki je od tistehmal mrtev, ne obdelan ležal. Prav pravična je bila tedaj prošnja, naj se ta svet, ki ga železnica za ničesa ne rabi, nazaj prodá; al vse prošnje bile so bob v steno, dokler se ni sedanje ministerstvo pri lastnikih južne železnice za to krepko potegnilo in razmotalo to stvar.

— (Vojaški manêvri), ki se začno v okolici ljubljanski prihodnji mesec, nam pripeljejo v Ljubljano med družimi tudi drage goste treh slovenskih krdel. V Ljubljano namreč pride iz Celovca hrabri polk pešcev (štajarskih Slovencev) in ž njimi slavnoznana vojaška godba; iz Novega mesta pride 19. batalijon c. k. lovcev, — poleg teh dveh krdel pa pride tudi eskadron c. kr. knez Schwarzenbergovih dragonarjev (tudi Slovencev), ki še nikoli niso v Ljubljani bili. Ne bomo tedaj gledali samo zanimive manêvre, temveč imeli bomo tudi med seboj drage slovenske rojake.

— (Dve učiteljski službi na c. k. realni ljubljanski) ste razpisane; ena je za italijanski jezik (kot glavni predmet) in za francoski ali nemški jezik ali pa za zemljepisje in zgodovino kot drugi predmet; druga pa je razpisana za francoski jezik (kot glavni predmet) in za italijanski ali nemški jezik ali pa za zemljepisje in zgodovino kot drugi predmet. Prosilci, ki morajo dokazati znanje slovenskega jezika, naj pošljejo svoje prošnje do konca avgusta c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Ljubljano.

— (Na tukajšnji mestni ljudski šoli) je izpraznjena služba učitelja z 500 gld. oziroma 450 gld. letne plače, dve službi podučiteljski pa po 400 gold. Prošnje do konca tega meseca se izročijo mestnemu magistratu.

— (Učiteljski službi na c. k. realni gimnaziji v Novem mestu) ste razpisane: ena za klasično filologijo, ena za filozofično propedeutiko z zemljepisjem in povestnico vred; plača je navadna postavna; prošnje naj se pošljejo do 10. septembra deželnemu šolskemu svetu v Ljubljano. V razglasu v „Laib. Ztg.“ je rečeno, da je znanje slovenskega jezika „erwünschlich“. To je menda tiskarna pomota, in se menda mora glasiti „erforderlich“.

— (Učiteljev ljudskih šol) se je k skupščini učiteljski v Zagreb samo iz Kranjskega podalo okoli 50; vseh skupaj iz različnih dežel jih menda pride blizo 800, ki bodo gotovo prav prijazno sprejeti. V saboto je bil začetek slovesen. Na povratku namerava, kakor slišimo, rodoljubni g. Pfeifer jih pogostiti v Krškem.

— (V spodnji Šiški) imajo od 16. dne tega meseca pošto za pisma in druge reči, ki dvakrat na dan v Ljubljano hodi.

— (Notarske službe) pri c. kr. okrajni sodnji na Brdu, v Bistrici, Kranjski gori, Ložu, Tržiču, Vrhniki, Senožečah in Vipavi so razpisane do konca tega meseca.

— (Nov političen časnik v nemškem jeziku). Pod naslovom „Adria“ bode dr. Razlag tukaj izdaval v nemškem jeziku časnik za politiko, narodno gospodarstvo in društvensko življenje, ki bode izhajal dvakrat na mesec, 10. in 25. dan vsacega

meseca, počenši od meseca septembra t. l. in vsakokrat obsegal poldrugo tiskano pôlo. Cena mu bode za prve 4 mesece, to je, do konca tega leta, 1 gold., — za celo leto potem pa brez pošte 3 gold., po pošti 3 gold. 25 kr. „Adria“ bode imela geslo: „Durch Verständigung zur Vereinigung. Durch Arbeit zur Freiheit!“ in v tem duhu bode vredovana s posebnim obzirom na jugoslavenske kraje jadranskega morja ležeče in bližje dežele. Prvi list pride na svitlo še pred 10. septembrom; toraj pozornost svojih bralcev že sedaj obračamo na ta novi časnik ter ga radostni pozdravljamo kot sad večvečernih pomenkov društva „Slovenije“ o časništvu za slovenske interese.

— (Sokolov izlet v Moravče) preteklo nedeljo 13. dne t. m. je bil zopet sijajni dokaz, kako ljubeznjivo in navdušeno se sprejemlja povsod na Slovenskem prijatelj naroda, kateri ima srce za duševne in gmotne potrebe našega naroda. Pač žal sme biti vsakemu, ki se je dal prestrašiti nekoliko kilovemu vremenu ter ostal v ljubljanskem zidovji, mesto da bi bil šel s Sokolci v krasno Moravško dolino. Ne moremo tu na drobno popisavati vsega izleta, ker bi morali biti preobširni, da bi vse vredno popisali. Omenjamo le toliko, da je bil v vseh vaséh sprejem ne samo po vnanjem z nastavljenimi slavoloki in mlaji, temveč s prisrčnimi pozdravi županov in ljudstva tako prijazen, da nam ostane še dolgo dolgo v spominu. Na lepem vrtu marljivega gospodarja g. Vodé-ta v Dovskem smo prav dobro zajutrkovali, pri sv. Heleni bila je péta maša, v Zaloškem gradu pa je bil — biser vsega izleta — prelubeznjivi sprejem, s katerim je grajska rodovina Koširjeva, gospod, gospá, ljubeznjive zale gospodičine in gosp. sin iznenadila Sokolce, ter jih pogostila s pravo slovansko gostoljubnostjo. Pri g. Jurku Detela je bil obed, kjer je med godbo, napitnicami in petjem le prekmalu minul popoldan. Mladina pa je rajala pod milim nebom do večera. Še le čez polnoči smo došli zopet v Ljubljano. Vsem rodoljubom tedaj, ki so nas tako častno pozdravljali in prijazno sprejeli, grajski gospôdi Koširjevi in gosp. dekanu Tomanu, ki nas je s pohodom svojim počastil pri obedu, kakor sploh vsem prebivalcem krasne Moravške doline srčen „na zdravje!“

— (Veliko besedo v podporo pogorelcev Vižmarških) napravi **prihodnjo soboto** 26. dne t. m. zvečer ob 8. uri čitalnica s prijazno pripomočjo c. kr. vojaške godbe sl. grof Huynovega polka pod vodstvom g. kapelnika Schantelna, pevskega zbora, dramatičnega društva in „Sokola“ na vrtu čitalničnem, ali če bi vreme neugodno bilo, v dvorani čitalnični in gornjih njenih prostorijah.

Program pevskega razdelka te besede je: 1. Budnica srbska (zbor). 2. Romanca iz „Krst pri Savici“, zložil Heidrich, poje gosp. Méden s spremljevanjem zbora. 3. Bratom (čveterospev). 4. Večer na Savi (Zajčev zbor s čveterospevom). 5. Komičen prizor s petjem. 6. Plave oči (zbor). 7. Sablja moja (Jenkov zbor). — Program vojaške godbe pred pevskim razdelkom in po pevskem razdelku je: 1. Ouvertura k operi „Nabucco“. 2. Polka francaise. 3. Kladeradatsch (poutpouri). 4. Napitnica iz operete „Princessin von Trebisonde“. 5. Mladenške fantazije. 6. Živila Avstrija! (Schantelnov poutpouri). 7. Umetniška kadrilja. 8. Plesalska radost (polka). —

Vstopnina je 30 kr. Vsak veči donesek milodarnemu namenu se sprejme hvaležno. — Vljudno vabi tukajšnje in vnanje dobrotnike k tej veselici

odbor čitalničin.

— (Dramatično društvo) namerava na čast dežel-nemu zboru 14. septembra v gledališču napraviti pred-

stavo in čisti dohodek tega večera tudi darovati pogorelcem Vižmarškim. — 17. septembra začne podvzetnik pl. Vesecky, ki pride iz Prage, nemške predstave. Gospoda Vaniš in Weger sta prva tenorista, g. Šulc tenor za operete, g. Nedelko in Prosek baritona, g. Hinek, Scharf in Klostik basista; — pevkinje so: gospodičinje: Barth, Hess, Haida, Leitner, Habrich, Zell; — igralcev s pevci vred ima skupaj za večje role 21, igralcev s pevkami vred 15, za manjše role in kor 12 možkih, 9 pa žensk; — prvi kapelnik je Horak.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Dunajski mestni zbor je začel rogoviliti zoper ministerstvo. To pa se je zgodilo tako-le: Ker je tudi doljno-avstrijski (dunajski) deželni zbor med tistimi, ki so razpuščeni, je ondotni ces. namestnik po predpisu ministerskem ukazal županu dunajskemu, naj dá sestaviti nov imenik volilcev po tem načinu, da se v davek, ki ga kdo plačuje, vštejejo tudi priklade. Potem bode volilcev dvakrat toliko ko došermal, in po takem marsikdo dobí pravico volitve, ki je dozdaj ni imel. Župan pa je na to mestnemu zboru poslal pismo, v katerem pravi, da on ne stori tega, češ, da ni odločne postave za to, da to je le ukaz ministerski in da bi po takem se pregrešil zoper ustavo, ako bi vbogal, kar zahteva ces. namestnik. V zboru mestnem je bilo to pismo županovo brano, in „pravo, pravo!“ so mu kričali ustavoverci, katerih prav zagrizenih je veliko v tem zboru. Strašno so grmeli kolovodje zoper ministerstvo v govorih svojih, druga čedica pa je omamljena potegnila pri glasovanji za njimi, razun enega, in tako je obveljal sklep: „naj se ukaz ces. namestnika izroči odseku za pravne zadeve v prevdarek in hitro poročilo.“ Včeraj je imel ošek poročati, zato nam ni še znan sklep mestnega zbora. Da se bode glasil proti ministerskemu ukazu, je gotovo, kajti glava tega odseka je dr. Kopp, najhujši ustavoverec. Kaj pa stori ministerstvo potem? to je vprašanje, na katero ne vemo družega odgovora, kakor tega, da se razpusti ves mestni zbor, do česa ima vlada pravico, in da po svojih pooblastencih izvrši svoj ukaz, ki ni protipostaven, ker odločno je le pri volitvah velikih posestnikov izrečeno, da se priklade ne smejo všteti, pri družih volitvah pa ni to rečeno, in tako so se res v nekterih občinah zmirom vštete priklade. Tudi je mestni odbor dunajski sam že petkrat prav tisto, kar zdaj noče sprejeti od Hohenwartovega ministerstva, prosil pri prejšnjih „liberalnih“ ministrih. — Iz vsega je očitno, da dunajski zbor le nagajati hoče Hohenwartu, al nadejati se je, da Hohenwart tudi za te grablje najde grabljišče. Na Dunaji je vendar na tisoče tacih mestjanov, ki se ne bodo dali zapeljati, da bi se v glavnem mestu začel upor (punt) proti vladi.

— (Dve štipendiji na kmetijski šoli v Mödlingu nad Dunajem) ste razpisani po vseh vradnih časnikih. Te štipendiji, ustanovljeni po presv. cesarju Franc-Jozefu, vsaka v znesku po 250 gold., oddaja po predlogu c. k. ministerstva kmetijstva cesar sam. Kdor hoče prositi za eno ali drugo teh štipendij, mora prošnji priložiti 1) spričalo od starišev ali varuhov, da so zadovoljni, da prosilec stopi v kmetijsko šolo, 2) krstni list, da je najmanj 16 let star, 3) da je dovršil spodnjo gimnazijo ali realko in da ima nekoliko zapopadka o kmetijstvu. Kdor tega ali unega ne more dostojno dokazati, naj se podvrže sprejemni preskušnji. Prošnje se do 15. dne prihodnjega meseca vložé kuratorju imenovane učilnice v Mödlingu. Kdor je to brez pripravljajočega kursa 2 leti trajajočo šolo dobro do-